

GYERTYAGYÚJTÁS ADVENT 3. VASÁRNAPJÁN

1. Felolvasó: „Te vagy-e az Eljövendő /.../?” – kérdezte Jézustól a börtönben raboskodó Keresztelő Szent János. „Ki is vagy te tulajdonképpen, Jézus Krisztus?” – motoszkál bennünk a kérdés szakadatlan. Az adventi várakozás csendje most alkalmat ad arra, hogy ez az életfontosságú kérdés egészen tisztán szólaljon meg, mindennapok zajától nem zavarva. Csak a kérdés elkötelezett vállalása visz közelebb ahhoz a Jézushoz, akiben legmélyebb vágyaink beteljesedését reméljük.

2. Felolvasó: Várokozásunk kiteljesedése és az ünnep közeledése egyre nagyobb örömmel tölti el szívünket. A harmadik gyertya fénye azt jelzi, hogy Jézus Krisztus érkezésig már nem is sok az idő. Ennek az ünnepi pillanatnak a vonzásában gyűjtjük meg most a gyertya lángját. - **Ének + gyertyagyújtás**

Könyörögjünk: Istenünk, benned élünk, mozgunk és vagyunk. Szent Fiad által teremts újjá minket és add meg, hogy irtalmas szeretetednek örvendjünk. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen

Áldás: A mindenható és irtalmas Isten, akinek egyszerűen Fiáról hittel valljátok, hogy eljött közénk, és várjátok, hogy újra eljön az idők végén, szenteljen meg titeket eljövételének fényességével, és árássa reátok gazdagon áldását! Amen

Adja meg nektek, hogy a földi küzdelmei között állhatatosak maradjatok a hitben, ápoljátok magatokban az örvendő reménységet, és gyakoroljátok a szeretet műveit! Amen

Ti, aki most Megváltónk eljövételének és földi születésének szívből örvendeztek, dicsőséges második eljövetele idején nyerjétek el tőle az örök bőséges jutalmát! Amen

És a mindenható Istennek: az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek áldása szálljon le rátok s maradjon veletek örökké. Amen

KEDVES TESTVÉREK!

Adventi-karácsonyi flash mobos evangelizációt tartunk dec. 14-én, amire szeretettel invitálunk titeket. Ha valaki imahátérben vesz részt, az is nagy segítség.

14-én (sze) este egy különleges villamosos evangelizációra hívunk, melyben flash mobe szerűen énekeljük a Mennyből az angyalt. Amikor végig énekeljük kétszer vagy háromszor az első két versszakot, akkor kívánunk a környezetünkben lévőknek áldott, békés karácsonyt. Pár szót még mondhatunk nekik. Nálunk lesz az a képeslap, amit a katolikus egyház adott ki karácsonyra. Valamennyi szaloncukrunk is lesz. Azt is lehet majd osztogatni. Am nem az osztogatás a fontos, hanem az a pár szó, amivel megszólítjuk a meglepődött embereket. Ha gondolod, kis szaloncukrot te is hozhatsz. 18ó-kor kezdjük.

Javasoljuk, hogy aki tud, vegyen részt a Józsefvárosi templomban az 17ó-i misén. Az evangelizációhoz fontos az imaháttér.

A szentmise után a sekrestyében összegyűlnénk. Pár szót váltunk egymással, még egy kicsit spontán imádkoznánk, tisztáznánk pár dolgot, és kimegyünk. Az éneket én fogom kezdeni, és megbeszéljük, hogy kik kapcsolódnak be gyorsabban. Az lenne jó, ha kb. 1-3 ember lenne köztünk majd a villamosokon.

18ó-ra a Baross u. és a József krt. sarkán lévő 4-6-os villamos megállójába leszünk, a Blaha irányába közlekedőnek a peronján, ha valaki akkor tud csatlakozni, oda jöjjön.

Telefon lesz nálam, ezen a számon el lehet érni 06(20)8230823. Lehet, hogy nem mindig én szólok bele, de ez ne zavarjon.

A terv: Először a 4-6-os villamosra szálunk föl, és bár elég sokan szoktak ilyenkor lenni, teszünk két próbát, amíg elérünk a Mechwart ligetig. Ott átszállunk a 17-esre, az újfajta villamosra, mert az csendesebb, és aránylag átláthatóbb, mint a combino. Az átszállásnál kommunikálunk egymással, hogy

mire kell még figyelniük. Elmegyünk az Újbuda központig, és onnan átszállunk egy ellenkező irányba közlekedő 17-esre és elmegyünk a Széll Kálmán térig, vagy egy 4-es villamosra, és visszatérünk a kiinduló pontunkhoz. 19-19:15.kor fogjuk befejezni az evangelizációt. Jó lenne utána még egy kicsit kommunikálni a tapasztalatokról.

Az evangelizációra bátran hívatok másokat is. Jöhet gyerektől kezdve idősekig mindenki, de fontos, hogy merjen benne részt venni. Imáitokra is kérve:

Bartha Angéla, szociális testvér

KRISZTUSBAN KEDVES TESTVÉREK!

2017 ökumenikus imahetének vezérfonalát a németországi keresztény testvérek állították össze.

Különösen protestáns testvéreinknek lesz 2017 jelentős év, mert éppen 500 éve indult el Wittenbergből Luther 95 tételének megjelenésével az a megújító, átalakító folyamat, amelyet reformációnak nevezünk. Jó tudni, hogy a protestáns egyházak együtt imádkoznak ebben az esztendőben is a testvéregyházakkal, így a Katolikus Egyházzal is.

Európa kultúrtörténete arról tanúskodik, hogy a reformáció nem csupán hitújító szándékú mozgalom volt. Nem is akármilyen reform indult el Wittenbergből, hanem olyan szellemi és lelki hatás áramlott Európára, mely ténylegesen megtermékenyítő hatással volt a tudomány szinte minden területére.

Sajnos nem csak újító, hanem torzulásai és melléktermékei is voltak a megújulásnak, melyek inkább ártottak Krisztus ügyének. Az, aki a reformációban arra érzett felhatalmazást, hogy kárt okozzon, olyanná vált, mint az elszabadult sziklatömb.

A keresztény világ akkor tud jó úton maradni, ha nem egyszerűen a történelemből akar tanulni, hanem a Biblia üzenete alapján akar tájékozódni. A történelemből ugyan lehet okulni, de a Biblia az az erőforrás és útbaigazítás, amely a jó úton tartja Európa keresztény szellemiségét és kultúráját. Minden autóvezető tudja, hogy milyen fontosak az úton maradáshoz az aszfaltra festett irányító vonalak. Ezeket látva, segítséget kap az utazó ember a megérkezéshez. Imahetünkön a hazafelé tartó úton kap az egyház népe olyan igéket, amelyek erőt, biztatást, bátorítást és reményt adnak, hogy Isten vezetésével legyen a hazaérkezésünk!

Így értelmezhetjük az imahét 8 napjának – szinte féltőn terelgető – apostoli tanácsait. Ezek a tanácsok azonban nem általános érvényűek. Nem bárkit szólítanak meg! Ezek a bibliai igék az egyház népének szólnak az összetartás, az együtt haladás, az együtt gondolkodás, az Isten családjában való megmaradás érdekében. Az igehirdetésekből, a prédikációkból a fő üzenet: Krisztus szeretete sürget minket. Ezt bontja fel az Imahét terveze 8 napnak megfelelően, hogy elérkezzünk a csúcspontra: az Istennel való rendezett kapcsolatra, Istennel való békére.

Az Istennel jó kapcsolatban álló ember tudja, hogy van elmúlás, és lesz újjáteremtett világ. Mégis az Isten közelléte az a hely, ahová reménységgel készül, hogy már itt, de teljességben odaát Isten családjának tagja lehet – Krisztus Jézusban. Szeretettel:

Dr. Veres András püspök és Steinbach József református püspök

HÍVOM A CSALÁDOKAT - 2016. december (I. rész)

Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

Egy barátom mesélte: Amint az utcán sietősen mentem hazafelé, egyszer csak megállított egy ismeretlen férfi. Kedves uram – mondta –, ki tudna engem segíteni egy, vagy kétszáz forinttal? Jóarcú, kissé kopott, de rendezett, tiszta ruházatú férfi volt, nagy, mindenféle textíliával tele csomagokat cipelt. A tekintetéből tiszteletet és bizalmat olvastam ki. Úgy éreztem, hogy nem

hagyhatom szó nélkül faképnél, ahogy azt általában a kéregetőkkel tenni szoktam. Mondja – kérdeztem –, mire kell magának az a pénz, mit kezd vele? Valamit veszek – válaszolta –, hogy éhen ne haljak. Többre most nem futja, a sorsomon majd akkor tudok változtatni, ha lesz rá elég pénzem. Most nincs se lakásom, se munkahelyem, de a reményt nem adom fel. És mi-ben reménykedik – kérdeztem –, és egyáltalán, hogy jutott ide-ig? Hosszú és szomorú történet – felelte –, nem akarom untatni, meg itt, az utcán, nem is alkalmas. Jöjjön – mondtam –, meghívom egy kávéra ide a sarki kávézóba. A kávé mellett aztán elmesélte, hogy gépész technikus, jó állása volt egy nagy gyárban, gépi kötéssel foglalkozó felségével és két gyerekükkel éltek egy lakótelepi lakásban. A szülők sokat dolgoztak, kevés idejük volt egymásra és a családra. Egy idő után kapcsolatuk egymással kezdett elhidegülni. Ment minden tovább rutinszerűen a maga útján, de nem volt benne örömük. Aztán amikor a férj talált magának alkalmi vigasztaló partnert, a feleség beadta a válókeresetet, elváltak. A férj odaköltözött partneréhez, de továbbra sem találta meg lelki egyensúlyát, egyre többször és egyre mélyebben nézett a pohár fenekére. A vége az lett, hogy partnere is kidobta, a gyárból is elküldték, az utcára került. Tudja, hogy a felesége is boldogtalan, hogy a gyerekeinek is hiányzik, és hogy ő maga okozta az egész család szerencsétlenségét. Az alkoholról leszokott, bűneit őszintén megbánta, most abban bízunk, hogy találkozik azzal, aki meglátja benne az embert, aki hasznos tagja lehet a társadalomnak, akinek érdemes megadni az újrakezdéshez szükséges támaszt, és felkarolja őt. [...]

A házastársi szeretet a házasság szentsége által megszentelt, gazdagított és megvilágosított szeretet, amely egyesíti a házastársakat. A házastársi szeretet érzelmi spirituális és önzetlen egység, amely magába foglalja a barátság gyengédségét és az erotikus szenvedélyt, és akkor is megmarad, amikor az érzelmek és a szenvedélyek elcsitulnak. A házasság szentségének kegyelme ugyanis alkalmassá teszi a férfit és a nőt, hogy úgy szeressék egymást, ahogyan Krisztus szeretett minket. Így jut el a házastársi szerelem arra a teljességre, melyre természete szerint rendeltetett, tudniillik a házastársi szeretetre. A gyöngye vagy beteg szeretet nem képes elfogadni a házasságot, mint mindhalál-ig tartó küzdelemre szóló kihívást, amely állandó újjászületést, gyökeres megújulást és újrakezdéseket igényel. Az ilyen szeretet nem ad elegendő erőt az állandó növekedéshez, a teljes és végleges elköteleződéshez, ezért teret nyit az ideiglenes kapcsolatok előtt. Örökké tartó szerelmet csak akkor lehet ígérni, ha az ember felfedezi a saját elgondolásainál nagyobb tervet, amely fenntart, és lehetővé teszi a teljes jövő elajándékozását a szeretett személynek. Ahhoz, hogy egy ilyen szeretet képes legyen kiállni minden próbát, és mindenek ellenére hűséges maradjon, szüksége van a megerősítő és felemelő kegyelem ajándékára. (vö. AL 121, 124)

Idézetek fel ismerősi, baráti, vagy rokon körből olyan eseteket, amelyekben a házastársi szeretet nem gyengült, hanem növekedett a megpróbáltatás, pl. betegség, káresemény, munkanélküliség és hasonló bajok idején! Miből merítették erőt ezek a házasságok? Bíró László, MKPK családreferens püspöke